

ช่างภาพหญิงกับการเข้าสู่แวดวงอาชีพการถ่ายภาพแฟชั่น :  
กรณีศึกษา เคทเธอลิน ลินเดีย  
Female Photographer and How to Become a Fashion Photographer :  
A Case of Katherline Lyndia

พชรพล ลิมพานิชภักดี\*  
Patcharaphon Limpanichpakdee

<sup>1</sup> คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์  
Faculty of Journalism and Mass Communication, Thammasat University  
\* Corresponding author e-mail: patcharaphon.lim@dome.tu.ac.th  
Received: 31/07/2020 Revised: 16/09/2020 Accepted: 18/09/2020

### บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การสั่งสมทุนและการขยายทุนเพื่อสร้างตัวตนของช่างภาพสตรีผ่านพื้นที่การถ่ายภาพ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการสั่งสมทุนและการขยายทุนกับการเข้าสู่อาชีพช่างภาพแฟชั่นสตรีในพื้นที่การถ่ายภาพ กรณีศึกษา เคทเธอลิน ลินเดีย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ รวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหา โดยวิเคราะห์ข้อมูลการสั่งสมทุนและการขยายทุน เพื่อสร้างตัวตนของช่างภาพสตรีผ่านพื้นที่การถ่ายภาพ กรณีศึกษา เคทเธอลิน ลินเดีย พบว่า การสร้างตัวตนเพื่อเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพแฟชั่นสตรี เคทเธอลิน ลินเดีย ผ่านการสั่งสมทุนและการขยายทุนทางวัฒนธรรม ทุนเศรษฐกิจ ทุนสังคม ทุนสัญลักษณ์ รวมทั้งแนวคิดเรื่องสตรีนิยม และการสร้างกลุ่มแวดวงย่อย หล่อหลอมประสบการณ์ เคทเธอลิน ลินเดีย ให้สามารถเข้าสู่อาชีพความเป็นช่างภาพแฟชั่นสตรี การนำทุนต่างๆ ที่ได้สั่งสมมาผสมผสานแล้วสร้างสรรค์ส่งผ่านช่องทางการสื่อสารออกมาในรูปแบบเฉพาะของตน จนเกิดการสร้างความหมายใหม่ ภาพลักษณ์ใหม่ ทำให้สามารถดำรงสถานะการเป็นช่างภาพแฟชั่นสตรีที่ได้รับความยอมรับเป็นอย่างดีในพื้นที่การถ่ายภาพ

**คำสำคัญ:** ช่างภาพหญิง การเข้าสู่อาชีพ การสั่งสมทุน การขยายทุน พื้นที่การถ่ายภาพ

### Abstract

This research aimed to study and analyze the accumulation and expansion of capital to create the professional identity of female photographers through photographic activity. The accumulation and expansion of capital in relation to a photographic career were examined through a case study of Katherine Lyndia. Data was gathered by in-depth interview and informal interview, including content analysis of accumulation and expansion of capital. According to Katherine Lyndia's case, she built her profile as a female fashion photographer career by accumulation and expansion the capital of cultural, economic, social, identity, sub-fields as well as the concept of feminism then turned her to be a recognized female fashion photographer. According to her past experiences, she could create her own unique identity, new meanings and new images, as an outstanding female fashion photographer.

**Keywords:** Female Photographer, Photography Career, Capital Accumulation, Capital Expansion, Photographic Speciality

## 1. บทนำ

### 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เอนก นาวิกมูล (2548) ทำให้ทราบว่าอาชีพช่างถ่ายภาพหรือช่างถ่ายรูป กำเนิดขึ้นในสมัยอดีตช่วงพุทธศักราช ภาพถ่ายถือเป็นสื่อชนิดหนึ่งซึ่งทำหน้าที่คล้ายๆ สื่อชนิดอื่นผ่านการถ่ายทอดระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร กล่าวคือภาพถ่ายเป็นสื่อภาษาสากลที่มีมาแต่อดีต และมีความหมายต่อผู้ถ่ายภาพหรือผู้ถูกถ่ายภาพ ปัจจุบันการถ่ายภาพทำได้ง่ายเพียงไม่กี่ขั้นตอน และสามารถเผยแพร่ได้ทันที ต่างกับความดั้งเดิมในอดีตต้องใช้ระยะเวลาเวลานานกว่าจะได้ภาพบันทึกภาพลงบนแผ่นโลหะเคลือบสารเคมี ต่อมาเกิดการพัฒนาเปลี่ยนใช้ฟิล์มแทน จนในยุคปัจจุบันด้วยระบบดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความทันสมัยเข้าถึงง่ายของอุปกรณ์ในการถ่ายภาพ ทำให้เหมาะสมกับผู้ใช้หลากหลายกลุ่มอาชีพช่างถ่ายภาพและกลุ่มสมัครเล่น จึงทำให้ได้รับความนิยมด้านการถ่ายภาพและการพัฒนาเรื่อยมา

การถ่ายภาพได้ถือกำเนิดขึ้นในสังคมไทยตั้งแต่กลางสมัยรัชกาลที่ 4 ตามประวัติศาสตร์ และเกิดการถ่ายภาพแบบบุคคลขึ้น ซึ่งเป็นการถ่ายภาพแบบจัดฉากของ นายจิตร หรือขุนสุนทรสาทิสลักษณ์ ได้เริ่มเปิดกิจการร้านถ่ายรูปขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2406 ประกอบด้วยกล้องรูปทรงสี่เหลี่ยมวางอยู่บน 3 ขา คลุมด้วยผ้าดำเป็นโปงสำหรับบังแสง มีฉากบังไว้ 1 หรือ 2 แบบ หรือมากกว่านั้น มีทั้งฉากวิวทิวทัศน์ ฉากผ้าเรียบๆ และผ้าลาย ทำเป็นม่านห้อยย้อยลงมาอย่างปราณีต บนพื้นห้องปูพรมอย่างดี มีเก้าอี้ให้นั่งหรือโต๊ะให้ยืนทำแขนออกจากรั้วมีเสากลม เสาคู่เหลี่ยมอย่างของฝรั่งตั้งไว้ วางหมวกประกอบฉากที่มุมห้อง ห้องจะทำเป็นมูมมีดสำหรับผสมน้ำยาอบกระดาษ และอัดรูปลงบนกระดาษ ผู้ที่มาถ่ายรูปร้านนายจิตรทั้งหญิงและชายส่วนใหญ่เป็นคนที่มีเงินพอสมควรทั้งคนไทยชั้นสูง ชั้นกลาง และชาวจีน ญี่ปุ่น และฝรั่ง

ต่อมากล้องถ่ายภาพที่เพศชายเริ่มมีสิทธิครอบครองควบคุมวิธีการถ่าย เทคนิค เรียนรู้กระบวนการถ่ายภาพระบบต่างๆ ของกล้องถ่ายภาพ ทั้งนี้มีเพียงผู้หญิงส่วนน้อยที่สามารถเข้าถึงกล้องถ่ายภาพในสังคมไทย จากการศึกษาคพบว่า “ช่างภาพหญิง” เริ่มมีพื้นที่การถ่ายภาพ และมีชื่อเสียงที่รู้จักจดจำในสังคมไทย จึงทำให้พื้นที่การถ่ายภาพเริ่มไร้ขอบเขต เปิดโอกาสให้ผู้หญิงเข้ามามีบทบาททางการถ่ายภาพมากขึ้น ทั้งระดับอาชีพและระดับสมัครเล่น เมื่อผู้หญิงเริ่มเรียกร้องบทบาทต่อการถ่ายภาพ จึงทำให้พื้นที่การทำงานในรูปแบบเดิมถูกปรับเปลี่ยน หรือเกิดพื้นที่รูปแบบใหม่ในแวดวงอาชีพการถ่ายภาพ

“ช่างภาพหญิง” ในสังคมไทยทำให้พื้นที่การถ่ายภาพเริ่มไร้ขอบเขต เปิดโอกาสให้ผู้หญิงเข้ามามีบทบาททางการถ่ายภาพมากขึ้น เมื่อผู้หญิงเรียกร้องบทบาทต่อการถ่ายภาพจึงทำให้พื้นที่การทำงานในรูปแบบเดิมถูกปรับเปลี่ยนหรือเกิดพื้นที่รูปแบบใหม่ ทั้งนี้การถ่ายภาพนั้น เจ้าจอมเอิบ หญิงสาวที่มีโอกาสเป็นช่างถ่ายภาพในสมัยรัชกาลที่ 5 ด้วยความสามารถ และความรอบรู้ อีกทั้งมีโฉมหน้าทั้งงดงาม จึงทำให้เจ้าจอมเอิบได้จับกล้องถ่ายภาพในสมัยรัชกาลที่ 5 ต่อมาเมื่อยุคสมัยที่เริ่มเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีการถ่ายภาพเริ่มเติบโต ขยับขยายในประเทศและต่างประเทศ อาชีพช่างถ่ายภาพถือเป็นพื้นที่กำหนดการถ่ายภาพและควบคุมแบบ (Object) หรือนางแบบที่เป็นผู้หญิงเริ่มมีบทบาทในพื้นที่การถ่ายภาพ กลายเป็นผู้ถ่ายภาพ (Subject) และสามารถควบคุมพื้นที่การถ่ายภาพ กำหนดความหมายและอำนาจทางการสื่อสารผ่าน “ช่างภาพหญิง” เมื่อผู้หญิงเริ่มมีบทบาทในพื้นที่การถ่ายภาพ การต่อรองทางอำนาจ “เพศหญิง” ผ่านพื้นที่การถ่ายภาพเพื่อสร้างตัวตนในแวดวงอาชีพการถ่ายภาพ หรือการกำหนดความหมาย “เพศหญิง” กลายเป็น “ช่างภาพหญิง”

เมื่อผู้หญิงเป็นนางแบบภาพถ่ายนั้นถูกถ่ายภาพด้วยผู้ชายเป็นการจ้องมองของผู้ชายมองผู้หญิง เมื่อผู้หญิงเริ่มจับกล้องถ่ายภาพ “ผู้หญิง” กลายเป็น “ช่างภาพหญิง” ซึ่งกำเนิดทางศกยภาพเพศหญิงเพื่อหล่อหลอมสิ่งสมทุนการเข้าสู่แวดวงอาชีพการถ่ายภาพที่มีเพียงผู้ชายเท่านั้น หนึ่งในนั้นได้แก่ “เคทเธอลิน ลินเดย์” กับการเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพด้วยความสามารถ และการสั่งสมทุนความรู้ประสบการณ์ช่วงวัยเด็ก ทั้งนี้ด้วยพื้นฐานครอบครัวสั่งสมให้เกิดทุน ความรู้ทางศิลปะ การแต่งหน้า ขยับขยายสู่การถ่ายภาพตนเองลงสื่อสังคมออนไลน์ สร้างให้เกิดความสนใจในกลุ่มสื่อสังคมออนไลน์ ด้วยความชอบการถ่ายภาพจึงทำให้เธอเริ่มสนใจศึกษาด้านการถ่ายภาพช่วงชีวิตวัยการศึกษาปริญญาตรีสาขาการสื่อสาร และสั่งสมประสบการณ์ เพื่อการยอมรับชื่อเสียงทางเอกลักษณ์ของ เคทเธอลิน ลินเดย์ สู่อุตสาหกรรมในประเทศไทยและต่างประเทศนำพาเข้าสู่แวด

วงอาชีพการถ่ายภาพ กลายเป็น “ช่างภาพหญิง” ซึ่งมีเอกลักษณ์ทางศักยภาพเพศหญิงสู่ผลงานเอกลักษณ์เฉพาะในแวดวงอาชีพการถ่ายภาพของ เคทเธอลิน ลินเดีย

## 1.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงการสั่งสมทุนขยายทุนเพื่อสร้างตัวตนของช่างภาพหญิงผ่านพื้นที่การถ่ายภาพ กรณีศึกษา เคทเธอลิน ลินเดีย
- 2) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงการสั่งสมทุนและขยายทุนมีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่อาชีพช่างภาพในพื้นที่การถ่ายภาพ กรณีศึกษา เคทเธอลิน ลินเดีย

## 2. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ช่างภาพหญิงกับการเข้าสู่แวดวงอาชีพการถ่ายภาพแฟชั่น : กรณีศึกษา เคทเธอลิน ลินเดีย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การศึกษาเฉพาะกรณี (Case Studies) ผ่านความสามารถด้านการถ่ายภาพของผู้หญิงในแวดวงอาชีพการถ่ายภาพจากกลุ่มตัวอย่างช่างภาพหญิง เคทเธอลิน ลินเดีย เพื่อศึกษาการต่อรองเพื่อการเข้าสู่อาชีพช่างภาพหญิงเป็นอย่างไร ช่างภาพหญิงมีการสั่งสมทุนและขยายทุนเพื่อสร้างตัวตนสู่แวดวงช่างภาพ และกระบวนการสั่งสมทุนและขยายทุนนั้นมีความสัมพันธ์กับการต่อรองทางอาชีพของช่างภาพหญิงอย่างไร

การศึกษาคั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยใช้ข้อคำถามแบบมีโครงสร้าง จากช่างภาพหญิงอาชีพ รวมไปถึงการวิเคราะห์และตีความหมายจากเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลักในการเก็บข้อมูลบุคคลในกลุ่มตัวอย่างช่างภาพหญิงเคทเธอลิน ลินเดีย เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Formant) ในการวิจัยครั้งนี้ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (Informant) เสริมที่เกี่ยวข้องและอยู่แวดล้อมกับกลุ่มช่างภาพหญิง ได้แก่

- 1) กลุ่มช่างภาพชายหรือผู้ใกล้ชิดกับช่างภาพหญิง เคทเธอลิน ลินเดีย
- 2) กลุ่มแฟนคลับหรือผู้ติดตามผลงาน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังอาศัยวิธีการสืบค้นข้อมูลรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านสื่อออนไลน์ที่น่าเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ทั้งปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร (Written Documents) โดยใช้แนวคิดเรื่องทุน แนวคิดเรื่องแวดวงของปีแอร์ บูร์ดิเยอ และแนวคิดสตรีนิยม นำมาเป็นเครื่องมือเสริมในการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ร่วมด้วย

## 3. ผลการวิจัย

จากผลการศึกษากระบวนการสั่งสมทุนและขยายทุนของช่างภาพ เคทเธอลิน ลินเดีย ผู้วิจัยพบว่า ก่อนเข้าสู่แวดวงอาชีพการถ่ายภาพภูมิหลังการสร้างตัวตนผ่านการหล่อหลอมทางครอบครัว ซึ่งวัยเด็กเธอชื่อ รัตตินันท์ ลาปุซซ์ เกิดและเติบโตในครอบครัวที่ค่อนข้างมีฐานะการเงินที่ดีไม่เดือดร้อนทางทุนเศรษฐกิจ ทั้งนี้ได้รับการถ่ายทอดผ่านทุนวัฒนธรรมในวัยเด็กของคุณแม่ที่ประกอบอาชีพดีไซเนอร์ จึงได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับศิลปะด้านการออกแบบ และงานศิลปะอื่นๆ ช่วงวัยเด็กเธอชอบการอ่านหนังสือการ์ตูน และชื่นชอบการวาดภาพ สถาบันครอบครัวจึงเปรียบเสมือนอิทธิพลแวดล้อมที่สำคัญเป็นอย่างมากในการหล่อหลอมทุนให้ เคทเธอลิน ลินเดีย ได้ซึมซับทางด้านศิลปะผ่านหนังสือการ์ตูน และพื้นฐานทางครอบครัว เพราะการเรียนรู้ในช่วงนี้จำเป็นต้องใช้เงินเพื่อสนับสนุนอุปกรณ์การวาดรูปและหนังสือการ์ตูน ทั้งนี้เธอหล่อหลอมและสั่งสมทุนวัฒนธรรม และทุนเศรษฐกิจตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งเกิดทักษะและความชำนาญ เทคนิคทางด้านศิลปะตั้งแต่วัยเด็ก

ในช่วงวัยการศึกษาเธอเริ่มปลูกฝังทุนทางวัฒนธรรมทางด้านศิลปะชีวิตช่วงวัยมัธยมศึกษา เธอเริ่มสนใจการวาดภาพมากขึ้น จึงเป็นจุดเริ่มต้นทำให้เธอขยายทุนวัฒนธรรม เพื่อก้าวเข้าสู่แวดวงอาชีพนักวาดภาพ กล่าวคือ เมื่อเธอเริ่มปลูกฝังการวาดภาพในช่วงวัยเด็ก สร้างให้เธอมีความฝันอยากเป็นนักวาดการ์ตูน ซึ่งขยายทุนวัฒนธรรมการวาดภาพด้วยพื้นฐานครอบครัวและหนังสือการ์ตูน อย่างไรก็ตามกระบวนการหล่อหลอมทุนวัฒนธรรมและขยายทุนจึงเริ่มต้นขึ้นในช่วงนี้ ทั้งนี้สถาบันครอบครัวให้การสนับสนุนผลักดันเรื่องทุนเศรษฐกิจ

เกี่ยวกับอุปกรณ์วาดภาพ การอ่านหนังสือการ์ตูนในช่วงวัยเด็ก ทำให้เธอเริ่มหล่อหลอมทุนวัฒนธรรมผ่านการวาดการ์ตูนของการเรียนรู้ ผ่านคุณแม่ซึ่งประกอบอาชีพดีไซเนอร์ มาขยายเพื่อส่งสมทุนทางสังคม และทุนสัญลักษณ์ให้กับตัวเอง

หลังจากเริ่มวาดการ์ตูนช่วงวัยเรียนมัธยมศึกษา เธอเริ่มสนใจขยายความฝันวัยเด็กตัวเองด้วยการเป็นนักเขียนการ์ตูนในวัย 15 ปี เธอเข้าสู่งการประกวดการแข่งขันวาดการ์ตูน ทำให้ได้รับเงินรางวัลจำนวน 5,000 บาท และนำเงินจำนวนนี้ขยายทุนเศรษฐกิจซื้ออุปกรณ์สเก็ทโทนาการวาดภาพ ช่วงชีวิตของรัตตินันท์ ลาปูซร์ เริ่มส่งสมทุนความรู้ตั้งแต่วัยเด็กซึ่งมีพื้นฐานครอบครัวคอยสนับสนุน จนถึงวัยเรียนมัธยมเริ่มขยายความรู้ทางศิลปะ หล่อหลอมทุนวัฒนธรรมชนิดหนึ่งเพื่อให้ตัวเองทำตามความฝัน แต่เมื่อเธอเริ่มผลึกตัวเองเข้าเวทีประกวดแสดงให้เห็นว่า รัตตินันท์ ลาปูซร์ เริ่มต่อยอดทุนวัฒนธรรมขยายเข้าสู่ทุนสัญลักษณ์ เพื่อให้เป็นที่รู้จักตัวตนฐานะนักเขียน ซึ่งการรับเงินรางวัลประกวดการวาดภาพถือเป็นการต่อยอดทุนเศรษฐกิจให้กลายเป็นทุนทางวัตถุด้วยการซื้ออุปกรณ์วาดภาพไม่พียงครอบครัว

รัตตินันท์ ลาปูซร์ เริ่มถูกติดตั้งความสามารถของตัวเองสู่สนามการประกวด การเรียนโรงเรียนหญิงล้วน เธอเข้าอยู่ชมรมบาสเก็ตบอล ทำให้เธอหล่อหลอมความอ่อนโยนของเพื่อนผู้หญิงด้วยกัน แสดงให้เห็นช่วงชีวิตของเธอนั้นถูกติดตั้งความอ่อนหวาน อ่อนโยน และศักยภาพในแบบของผู้หญิง ทำให้เธอมีความเป็นเพศหญิงที่สามารถเข้าใจถึงเพศหญิงเช่นเดียวกับการอยู่ชมรมบาสเก็ตบอล แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่ง แข็งแกร่งของ รัตตินันท์ ลาปูซร์ ซึ่งทำให้เธอชอบคุณลักษณะความเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย อย่างไรก็ตามพื้นฐานครอบครัวของเธอนั้นไม่เดือดร้อนทางการเงิน แต่รัตตินันท์ ลาปูซร์ ในช่วงวัยการศึกษาอยากแบ่งเบาราค่าใช้จ่ายทางครอบครัว เพื่อสร้างต้นทุน และนำทุนเศรษฐกิจมาทำการแลกเปลี่ยน และถ่ายโอนสู่ทุนชนิดอื่นๆ โดยเริ่มล้างจานหลังเวลาเลิกเรียนสามารถซื้อรถจักรยานยนต์เพื่อใช้ไปโรงเรียน ขณะเรียนช่วงมัธยมเธอเริ่มจับกล้องถ่ายภาพของคุณแม่ ด้วยการถ่ายภาพเพื่อนๆ ของตัวเอง ในขณะที่เธอรูสึกชอบการถ่ายภาพบุคคลส่วนใหญ่ ทำให้รู้สึกว่าการถ่ายภาพบุคคลมีอะไรให้เล่นและสนุก แต่ในช่วงนั้นเธอไม่สนใจการถ่ายภาพมากกว่าการเป็นนักวาดภาพ

หลังจากเริ่มหล่อหลอมศักยภาพความเป็นเพศหญิง และความแข็งแกร่งช่วงวัยศึกษามัธยม เธอเริ่มสนใจศึกษาที่มหาวิทยาลัย Bangkok University International College (BUIC) สาขา Communication Arts จึงเป็นจุดเริ่มต้นอีกครั้งของ รัตตินันท์ ลาปูซร์ ที่ทำให้สนใจด้านการสื่อสารและการถ่ายภาพ จึงทำให้การศึกษาครั้งนี้เป็นจุดเริ่มเรียนรู้วิชาพื้นฐานการถ่ายภาพและวิชาการสื่อสาร ซึ่งการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายสูงเธออยากแบ่งเบาราค่าใช้จ่ายให้กับทางครอบครัว และไม่ยอมรับภาระค่าใช้จ่ายในมหาวิทยาลัย เธอจึงหารายได้เสริม เพื่อนำทุนทางเศรษฐกิจมาแลกเปลี่ยน และถ่ายโอนทุนชนิดอื่น เธอเลือกทำงานเป็นบาร์เทนเดอร์เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ อยากเรียนรู้ถึงสังคมที่อาจมองมุมด้านลบ ทั้งนี้เธอสัมผัสสิ่งดีและไม่ดีปะปนอยู่ในแวดล้อมเดียวกัน เธอเปลี่ยนทุนเศรษฐกิจกลายเป็นทุนวัฒนธรรม ซึ่งทุนวัฒนธรรมทางภาษาของเธอขยายสู่การศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่ Kingston University (London) ทางด้านประชาสัมพันธ์ จึงทำให้ช่วงวัยการศึกษาเริ่มคุ้นเคยกับการใช้ภาษา และเรียนรู้การสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษา

หลังจากเรียนจบปริญญาโท เธอตัดสินใจเริ่มทำงานแอร์โฮสเตสซึ่งทำงานได้ประมาณ 2 ปี พบรักกับหนุ่มชาวฝรั่งเศส เธอตัดสินใจแต่งงานย้ายไปสร้างครอบครัวที่ฝรั่งเศส จึงลาออกจากอาชีพแอร์โฮสเตสเพื่อเริ่มงานใหม่ในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับเธอ เธอเลือกทำงานเป็นฟรีแลนซ์ เพราะเป็นโอกาสที่เปิดกว้างกว่างานประจำ จึงทำให้เธอคิดว่างานนี้น่าจะเหมาะสมที่สุด เพราะต้องติดตามสามีที่ต้องเดินทางติดต่อธุรกิจทั่วโลก ซึ่งเป็นจุดเริ่มทำให้เธอสนใจผันตัวเองเข้าสู่อาชีพช่างแต่งหน้า

หลังจากเริ่มสนใจอาชีพการแต่งหน้า เธอเริ่มแต่งหน้าตัวเอง ใช้กล้องถ่ายภาพใบหน้าตัวเอง อัปโหลดภาพใบหน้าตัวเองลงสื่อสังคมออนไลน์ ด้วยตอนทำอาชีพแอร์โฮสเตสจำเป็นต้องดูแลตัวเอง ขึ้นเที่ยวบินทุกครั้งต้องแต่งหน้าสวยๆ ต่อมาเริ่มมีลูกค้าสนใจการแต่งหน้า และมีรายได้มากขึ้น ทั้งนี้อาจไม่ใช่พรสวรรค์แต่เป็นพรแสวงของรัตตินันท์ ลาปูซร์ ที่พยายามค้นหาอาชีพของตน เมื่อครั้งย้ายไปอยู่ฝรั่งเศสทำให้ต้องเริ่มฝึกพูดภาษาฝรั่งเศส เพราะคนฝรั่งเศสไม่ยอมพูดภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามเธอเริ่มอาชีพการแต่งหน้าอย่างจริงจัง พยายามค้นหา Connection ดูโปรไฟล์คนอื่นตาม Facebook พบเพื่อนชื่อ FoaiBalesty ซึ่งเป็นช่างภาพ และช่าง

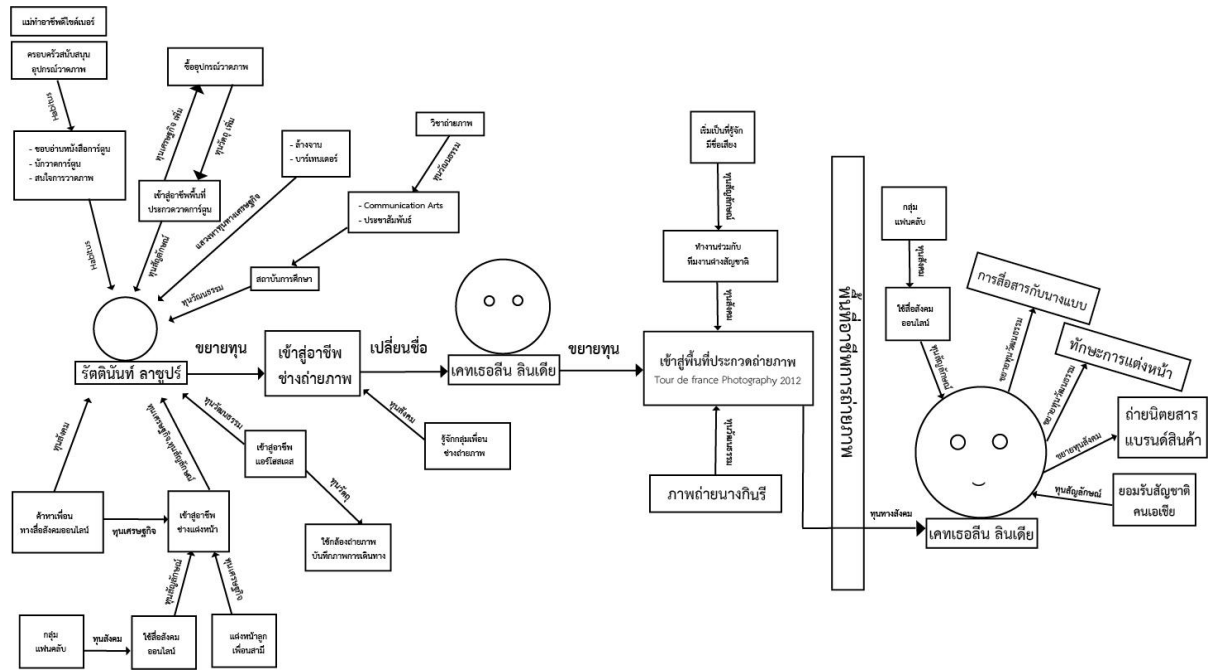
แต่งหน้าผู้หญิง เธอเลือกเขียนจดหมายขอร่วมงานฝึกงานกลับถูกปฏิเสธในอาชีพช่างแต่งหน้า เธอเลือกเสนอขอเป็นนางแบบให้ด้วย Concept แต่งหน้าเป็นเกอิชา เมื่อเริ่มถ่ายภาพก็สงสัยว่าเป็นช่างแต่งหน้าแล้วทำไมต้องเป็นช่างภาพด้วย เขาบอกว่าชอบ และบางครั้งหาช่างภาพที่ถูกต้องในการถ่ายภาพนั้นไม่ได้จึงเลือกที่ตัวเอง ทำให้เธอได้ตัวอย่างด้วยเช่นกัน และได้เป็นเพื่อนสนิทกันเริ่มต้นงานพร้อมๆ กัน เธอเริ่มถ่ายภาพมากขึ้นเรื่อยๆ และได้เข้าในกลุ่มอิลิส ทำให้มีคนเริ่มมาขอเป็นผู้ช่วยด้วยการที่เธอสร้างผลงานตัวเองหานางแบบมาแต่งหน้า และถ่ายภาพผลงานลงบนเพจ Facebook ของตัวเอง ถูกการพัฒนาผลงานไประดับหนึ่งซึ่งไม่มีแนวทางการพัฒนาผลงาน แต่เธอมีภาพในหัว Final Image ตามจินตนาการ อย่างไรก็ตามแล้วเธอเริ่มทำ Stylist ตัดเสื้อผ้าเอง เริ่มหานางแบบเพื่อฝึกการถ่ายภาพในแบบผลงานของเธอเอง เธอเริ่มสนใจการถ่ายภาพ และเริ่มมีเครือข่ายทางสังคมเข้ามาเพื่อขอฝึกงานหลังเห็นผลงานของเธอดิฉันท์ ลาปูซรี่

หลังจากเริ่มทำงานช่างภาพมากขึ้นทำให้มี Connection กลุ่มช่างภาพมาก อาจด้วยชอบการถ่ายภาพ การแต่งหน้าหรือทำอะไรเหมือนๆ กัน เธอใช้วิธีการเปิดรับคนเข้ามาทำงานของตัวเอง ตอนนั้นอาศัยที่บอร์กโดซ์ (Bordeaux) ประเทศฝรั่งเศสงานแรกที่ได้เงินเป็นงานถ่ายรูปทำโฟโต้บุ๊ก (Photo Book) ให้กับลูกสาวญาติของสามีจ้างแต่งหน้า ตอนนั้นถ่ายภาพด้วย Concept แนวโลลิต้า พาเข้าไปถ่ายในป่าแถวๆ บ้านเธอใช้วิธีการแต่งหน้า และกล้องถ่ายภาพสร้างรายได้ 150 ยูโร จึงทำให้ช่วงนั้นเธอเปลี่ยนชื่อเดิมดิฉันท์ ลาปูซรี่ กลายเป็น เคทเธอลิน ลินเดย์ เพื่อให้เกิดการจดจำ และเรียกชื่อได้ง่าย เธอเริ่มทำอาชีพช่างภาพอย่างจริงจัง เลือกสมัครลงทะเบียนช่างภาพอาชีพ ซึ่งจะถูกลบชื่อจากรายได้ทั้งหมด และมีเอกลักษณ์ ลายเซ็นจึงใช้ชื่อว่า "Kat studio" หลังลงทะเบียนช่างภาพเริ่มได้เลขทะเบียนช่างภาพ เวลาทำงานต้องเขียนกำกับด้านล่างแนบไว้ตลอดๆ เพื่อเป็นลายเซ็นช่างภาพ ช่วงนั้นกล้องตัวแรกที่ซื้เปลี่ยนเลนส์ได้คือ Nikon D5000 เธอมองว่ากล้องตัวใหญ่กับตัวเล็กมีความแตกต่างกันทั้งน้ำหนัก ความรู้สึกที่ได้อารมณ์ต่างกัน มุมมองการถ่ายภาพจึงเปรียบเสมือนจินตนาการเติมความสมบูรณ์แบบมากขึ้น สีภาพที่อึม มีคามฟู้งๆ เมื่อเริ่มทำงานมีกลุ่มแอดวงอาชีพช่างภาพ สังคมรอบข้าง เพื่อนๆ ใช้ Canon ส่วนใหญ่ เธอจึงได้สัมผัสกับเลนส์ระยะ 50mm f1.4 เลนส์ที่ให้การละลาย และความฟู้งนุ่มนวล จึงเลือกตัดสินใจซื้อกล้องยี่ห้อ Canon รุ่น 550D กับเลนส์ 50mm f1.8 ที่มีความฟู้งน้อยกว่าเลนส์ระยะ 50mm f1.4 เมื่อเธอซื้กล้อง Canon ทำให้หลงในเสน่ห์ความฟู้ง นุ่มนวลของยี่ห้อ Canon จึงเลือกตัดสินใจเลือกกล้องถ่ายภาพการทำงาน อย่างไรก็ตามแล้วผลงานการถ่ายภาพช่วงนี้เป็น การแต่งหน้า และการถ่ายภาพที่มีความฟู้งๆ อ่อนนุ่มละมุนๆ

หลังจากทำงานช่างภาพได้ระยะหนึ่ง เคทเธอลิน ลินเดย์มีโอกาสร่วมลงแข่งขันประกวดถ่ายภาพ Tour de France Photography 2012 ซึ่งเป็นการแข่งขันทั่วประเทศฝรั่งเศสด้วยการพาไปในแต่ละเมือง 20 เมือง ตอนนั้นอาศัยอยู่ในเมืองทิมบอร์โด (Bordeaux) ซึ่งได้รับเลือก 650 คน ใน 10,000 คน การแข่งขันจะรวมนางแบบ ช่างภาพ ช่างแต่งหน้า ร่วมสร้าง Concept งานด้วยกัน และไม่รู้จักกันมาก่อน หรือคุ้นเคยกันมาก่อน ร่วมกันในโปรแกรมการแข่งขันแลกเปลี่ยนความรู้เทคนิค ผลการแข่งขันครั้งนี้ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 คือ ภาพนางกินรี แสดงให้เห็นทิวทัศน์ธรรมชาติ ซึ่งถ่ายทอดคุณลักษณะความเป็นไทยของเอกลักษณ์ช่างภาพ เคทเธอลิน ลินเดย์ การรับรางวัลการประกวดถ่ายภาพนั้น ขยายชื่อเสียงของเธอสู่กลุ่มคนในฝรั่งเศสรู้จักยอมรับผลงานภาพถ่ายและชื่อเสียงมากขึ้น

หลังการเข้าสู่แอดวงอาชีพช่างภาพแฟชั่น เธอเริ่มถ่ายภาพให้กับนิตยสารที่ฝรั่งเศส ช่วงการทำงานถ่ายภาพบุคคลประเภทแฟชั่น กล่าวคือ มุมมองความรู้สึกผ่านสายตาท่าทาง บางคนหน้านิ่ง บางคนสื่อสารทางตา มือ รอยยิ้ม เวลาที่ถ่ายภาพบุคคลต้องรู้ว่าความรู้สึกคนนั้นส่วนไหนสื่อสารออกมาให้เห็นชัด ต้องสังเกต บางคนบริหารตาไม่เป็น เช่น ปากยิ้มแต่ตาไม่ยิ้ม บางคนยังไม่ยิ้มแต่ตาหวาน ทรงผมซึ่งสามารถกลายเป็นการสื่อสารได้ การที่นางแบบสละบอดผมเพื่อให้อารมณ์ฟิลลิ่ง ผมปลิวบอกได้ว่าเป็นฤดูอะไร อารมณ์ในภาพการทำงานช่วงนี้ต้องรู้จักการเข้าใจนางแบบและการแก้ไขปัญหา เทคนิคด้านการถ่ายภาพ เธอเริ่มเข้าสู่แอดวงการทำงานถ่ายภาพด้วยภาษาอังกฤษและการแต่งหน้า เมื่อเทียบกับช่างภาพคนอื่นๆ อาจเป็นจุดด้อยของช่างภาพที่มีทักษะภาษาน้อย อัตราส่วนช่างภาพผู้หญิงที่น้อยเทียบ 1 ใน 100 กับช่างภาพผู้ชาย เธอเติบโตที่ต่างประเทศด้วยภาพลักษณ์และ Connection การถ่ายภาพซึ่งแสดงถึงศักยภาพของเพศหญิงผ่านพื้นที่การถ่ายภาพเพื่อแสดงอำนาจการต่อสู้ และเกิดการต่อรองผ่านผลงานภาพถ่าย ทั้งนี้การสั่งสมทุนความรู้เพื่อเปลี่ยนให้กลายเป็นทุน

สัญลักษณ์กำกับลายเซ็นให้กับเธอเมื่อเทียบกับช่างภาพในแวดวงเดียวกัน ต่อมาเริ่มพัฒนาเอกลักษณ์ผลงานการถ่ายภาพเพื่อแสดงตัวตนมากขึ้น เธอสามารถบอกความต้องการช่างแต่งหน้าเพื่อดำรงรักษาเอกลักษณ์ทางศีกยภาพพิเศษหญิง ทั้งนี้เคเธอลิน ลินเดียสามารถทำได้สามอย่างในตัวคนเดียว ได้แก่ การแต่งหน้า การถ่ายภาพ และภาษาอังกฤษ สามารถกำหนดจำนวน แสงเงา การไล่เฉดสี การใช้เทคนิคพิเศษทางแสง และการแต่งหน้าเพื่อการถ่ายภาพ บางครั้งการแต่งหน้าไม่จำเป็นต้องมีเฉดสีเท่ากันทั้งใบหน้าแต่ทั้งหมดขึ้นอยู่กับการจัดแสงของช่างภาพ หรือแสดงความเป็นเอกลักษณ์เพื่อกำกับลายเซ็น อย่างไรก็ตามการทำงานแต่ละครั้งจำเป็นต้องพูดคุยกันตลอดเวลาทั้งช่างภาพ ช่างแต่งหน้า และทีมงาน เธอมีการสื่อสารกับนางแบบเพื่อสร้างเอกลักษณ์ผลงานภาพถ่าย ขยายสู่ทุนสัญลักษณ์ด้านชื่อเสียงผ่านพื้นที่การถ่ายภาพของเคเธอลิน ลินเดีย



ภาพที่ 1 ภาพแสดงการสั่งสมทุนและการแปลงทุนกับการเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพของ เคเธอลิน ลินเดีย

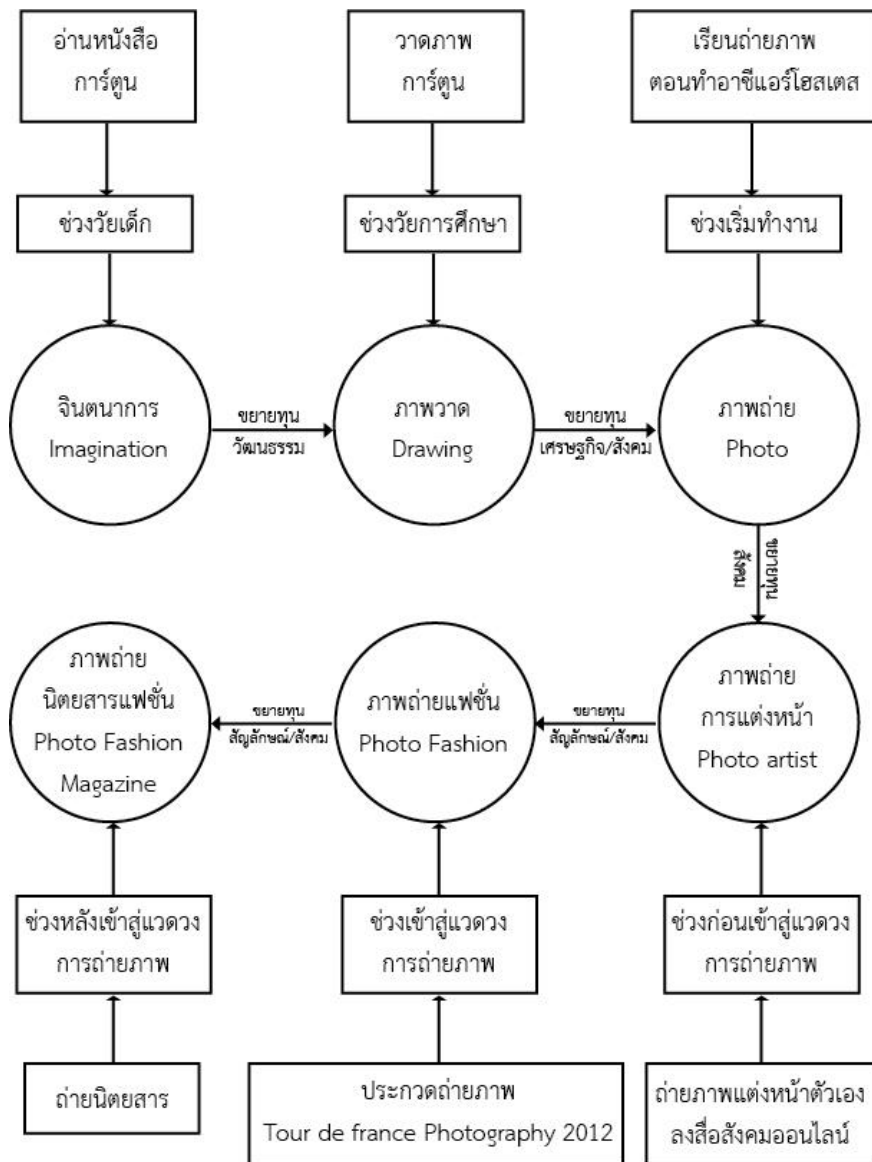
4. สรุปผลและอภิปรายผล

4.1 กระบวนการสั่งสมทุนและขยายทุนของช่างภาพ เคเธอลิน ลินเดีย ผ่านพื้นที่การถ่ายภาพ

การศึกษาครั้งนี้ที่ยึดหลักแนวคิดของบูร์ดิเยอในเรื่องทุนที่ว่า การเข้าสู่แวดวงอาชีพการถ่ายภาพมิใช่ใครๆ ก็สามารรถเข้าไปได้ การเป็นช่างถ่ายภาพจะพิสูจน์ความสามารถของ เคเธอลิน ลินเดีย การมีความผันทักษะทางศิลปะ คือต้องมีความสามารถเพื่อขยายต่อยอดทุนวัฒนธรรมด้านศิลปะ กลายเป็นทุนสัญลักษณ์การถ่ายภาพเพื่อให้ผลงานเป็นที่ยอมรับชื่อเสียงสู่สังคม และขยับขยายเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพ อย่างไรก็ตามการเข้าสู่แวดวงอาชีพช่างถ่ายภาพไม่ใช่เพียงพรสวรรค์ที่เข้ามา แต่กลับเป็นพรแสวงเกือบทั้งหมดที่สามารถพิสูจน์ถึง เคเธอลิน ลินเดีย กับความสามารถเพื่อเข้าสู่แวดวงพื้นที่การถ่ายภาพนี้ได้ โดยผู้วิจัยมองว่าการเข้าสู่พื้นที่การถ่ายภาพนี้ได้ นั้น มิใช่ความบังเอิญ (By Accident) หรือฟ้ากำหนดมา (By Faith) แต่อย่างไร แต่เป็นพื้นที่ที่แสดงความสามารถหรือศักยภาพในการแปลงทรัพยากรปัจจัยการผลิตที่ได้สั่งสมมาของ เคเธอลิน ลินเดีย ไม่ว่าจะเป็นทุนวัฒนธรรม ทุนสังคม ทุนสัญลักษณ์ รวมไปถึงทุนเศรษฐกิจดังกล่าวข้างต้นให้กลายเป็นทุนในรูปแบบต่างๆ ที่นำไปต่อยอดขยายทุนออกไป เสมือนเป็นการสร้างโอกาสหรือเพิ่มโอกาสให้ตัวเองสามารถนำพาเข้าสู่แวดวงอาชีพช่างถ่ายภาพ โดยเฉพาะทุนวัฒนธรรมที่ถูกสั่งสมมาก่อนหน้านั้น ตั้งแต่วัยเด็ก การเริ่มมีจินตนาการ ความฝัน การอ่านหนังสือการ์ตูน วาดการ์ตูน เป็นการนำมิติทางสากลเพื่อหล่อหลอมประสบการณ์ด้านทุนวัฒนธรรม ประกอบกับอาจต้องมีพื้นฐานครอบครัวที่สำคัญต่อการสนับสนุนผลักดันอาชีพช่างถ่ายภาพผ่านแวดวงการถ่ายภาพ ทางด้านพรสวรรค์ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร

จินตนาการและความมั่นใจเพื่อการแสดงผลงานภาพถ่าย หากไม่ได้สิ่งสมมูลดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับการก้าวสู่อาชีพการถ่ายภาพนั้น อาจยากที่จะเข้ามาในแวดวงอาชีพการถ่ายภาพได้

อย่างไรการสั่งสมทุนวัฒนธรรม ทุนสังคม ทุนสัญลักษณ์ รวมไปถึงทุนเศรษฐกิจ นอกเหนือจากศักยภาพในการสั่งสมทุนและการลงทุน เคทเธอลีน ลินเดย์ สามารถเข้าสู่แวดวง (Field) อาชีพการถ่ายภาพได้ด้วยการมีแวดวงย่อย (Sub-fields) ที่คอยพยุงเกื้อหนุนรองรับมาตลอด แวดวงย่อยที่สำคัญ ได้แก่ ครอบครัวที่คอยสนับสนุน และผลักดันในเรื่องการวาดภาพ รวมถึงหนังสือการ์ตูนที่ เคทเธอลีน ลินเดย์ เริ่มสนใจอ่านในวัยเด็ก สถาบันการศึกษาที่สนับสนุนความอ่อนหวาน อ่อนโยน ความสัมพันธ์ ศักยภาพการสร้างตัวตน ความละเอียดอ่อนทางศิลปะของมุมมองด้านผู้หญิง และการผลักดันด้านการสื่อสาร รวมถึงวิชาการถ่ายภาพ แวดวงพื้นที่การประกวดความสามารถของ เคทเธอลีน ลินเดย์ การส่งประกวดการแข่งขันวาดภาพที่เปรียบเสมือนแหล่งบ่มเพาะความสามารถ ประสบการณ์ด้านการวาดภาพ และจินตนาการความฝันทางศิลปะ รวมถึงการประกวดภาพถ่ายที่บ่มเพาะสร้างทุนสัญลักษณ์ทางชื่อเสียงเอกลักษณ์ขยายสู่ทุนสังคมในแวดวงอาชีพการถ่ายภาพ แวดวงสื่อสังคมออนไลน์โดยเฉพาะสื่อเฟซบุ๊ก (Facebook) เปรียบเสมือนแรงจูงใจของแหล่งรายได้ และเป็นพื้นที่ในการขยายทุนสัญลักษณ์ที่ก่อให้เกิดชื่อเสียง และแวดวงของพื้นที่อาชีพการถ่ายภาพที่คอยสนับสนุน และผลักดันให้เกิดทุนวัฒนธรรมทางเทคนิคด้านศิลปะ ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า เคทเธอลีน ลินเดย์ หากไม่มีกลุ่มแวดวงย่อยต่างๆ นี้ ในการช่วงพุงและรองรับไปกับศักยภาพในการสั่งสมทุนและลงทุน เคทเธอลีน ลินเดย์ อาจยากเพื่อเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพนี้ได้



ภาพที่ 2 ภาพแสดงการเปลี่ยนแปลงทุนสู่ภาพถ่าย ของ เคทเธอลิน ลินเดีย

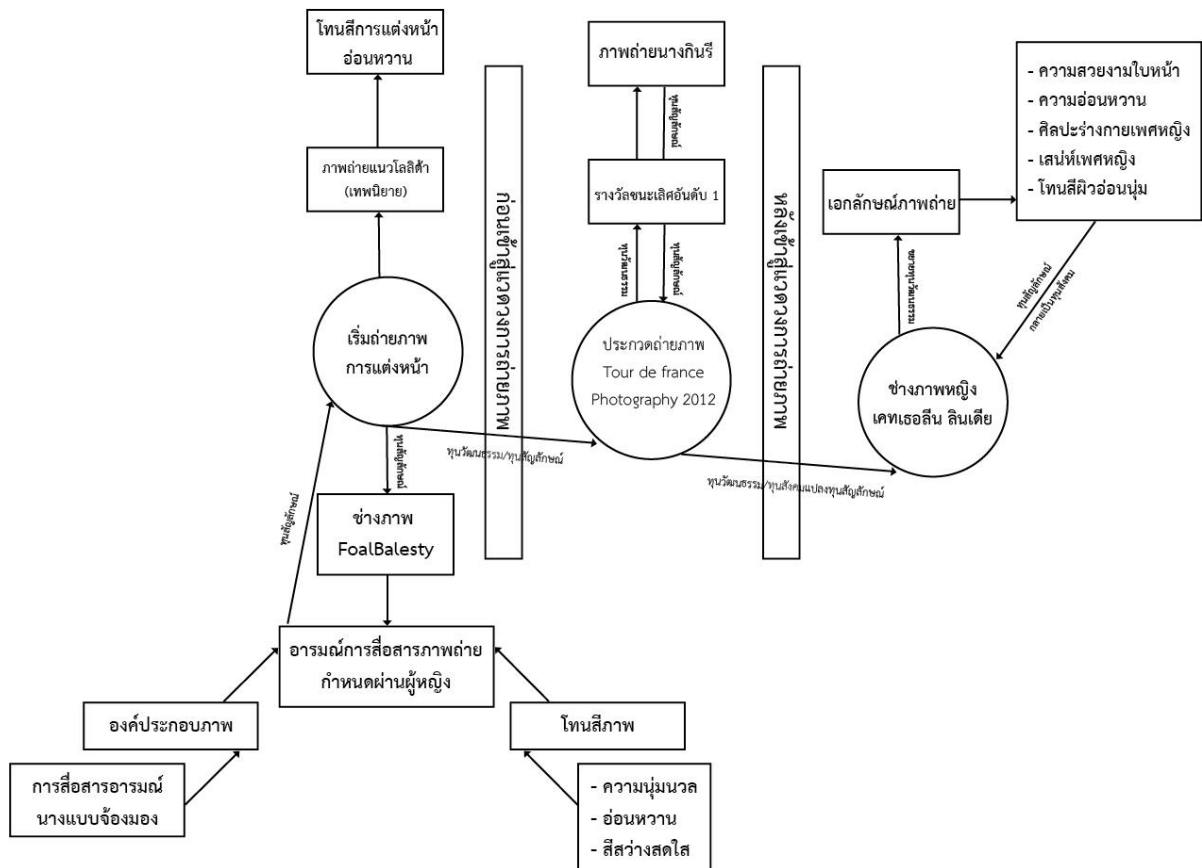
#### 4.2 เคทเธอลิน ลินเดียกับการสะสมทุนและเปลี่ยนแปลงทุนเพื่อเข้าสู่แวดวงอาชีพการถ่ายภาพในพื้นที่การถ่ายภาพ

ตามหลักกลุ่มแนวคิดสตรีนิยมแนวหลังสมัยใหม่ (Postmodern Feminism/Pomo Feminism) ความเป็นจริงรอบตัวเรานั้นไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ (Not Givers/Not Natural) แต่ล้วนเป็นสิ่งที่ได้รับการประกอบสร้างขึ้นทางสังคม (Social Constructed) ในขณะที่ผู้ชายมักถูกสร้างความหมายว่าตนคือ 'ความเป็นเรา' ผู้หญิงมักจะถูกว่าเป็น 'ความเป็นอื่น' หรือเป็น 'เพศที่ไม่ใช่ผู้ชาย' และเป็น 'เพศที่ไม่อดทน/บอบบาง/ไร้สาระ/ไร้เหตุผล/อ่อนแอ/ขาดความเป็นผู้นำ (กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2553) จากผลการศึกษาที่ผู้วิจัยได้กล่าวว่า การเข้าสู่แวดวงอาชีพการถ่ายภาพของ เคทเธอลิน ลินเดีย อาจเป็นเรื่องยากเนื่องด้วยพื้นที่การถ่ายภาพเป็นพื้นที่ของบุรุษเพศ การที่ผู้หญิงเข้าสู่แวดวงอาชีพการถ่ายภาพนั้น พระผู้เป็นเจ้าของไม่ใช่ผู้ให้ความหมายหรือสร้างของสิ่งต่างๆ แต่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น ความหมายทั้งหลายนั้นเราเป็นผู้สร้างขึ้นมาเอง มนุษย์มีอิสระในการเลือกและสร้างความหมายของมนุษย์เอง (Essentialism) เมื่อเราเติบโตขึ้นมาในโลกที่ผู้ชายเป็นผู้กำหนดความหมายและผู้หญิงถูกให้ความหมายเป็น 'คนอื่น' หรือ 'ไม่' (ปกติการเป็นผู้ชายเป็นเรื่องปกติ) แต่ไม่มีผู้หญิงคนใดในสังคมที่สามารถประพัตินอกกรอบได้ (วิระดา สมสวัสดิ์, 2549)



เมื่อพื้นที่การถ่ายภาพเปิดโอกาสให้ผู้หญิงเข้ามาประกอบวิชาชีพ การสั่งสมทุนวัฒนธรรมด้านความรู้ของ เคทเธอลิน ลินเดย์ เพื่อเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพอาจไม่เพียงพอต่อการแปลงทุนเดิมให้กลายเป็นทุนอื่นเพื่อการเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพ ทั้งนี้ผู้หญิงสามารถสั่งสมทุนความรู้ได้ทุกคน แต่ไม่สามารถเข้ามาในพื้นที่การถ่ายภาพได้ทุกคน หรือเงื่อนไขบางประการ ซึ่งหมายถึง เคทเธอลิน ลินเดย์ กับการต่อสู้และต่อรองในพื้นที่การถ่ายภาพที่ถูกรอบงำด้วยชายเป็นใหญ่ การสั่งสมทุนความรู้และทุนศักยภาพเพศหญิงสืบทอดเจตนารมณ์ของผู้หญิงผ่านผลงานภาพถ่ายของช่างภาพหญิงผ่านอำนาจทางสายตา การยั่วยวนอารมณ์ เพื่อการต่อรองของผู้หญิงผ่านพื้นที่การถ่ายภาพสู่สายตาผู้ชม อีกทั้งเพื่อแปลงทุนศักยภาพเพศหญิงให้กลายเป็นทุนสัญลักษณ์ทางชื่อเสียงเอกลักษณ์ (ลายเซ็น) และอำนาจที่แสดงพลังความเข้มแข็งกับช่างภาพหญิงสู่สายตาผู้ชม และสามารถธำรงรักษาเอกลักษณ์ศักยภาพเพศหญิง เพื่อเปลี่ยนแปลงให้กลายเป็นทุนในการเข้าสู่พื้นที่อาชีพการถ่ายภาพของ เคทเธอลิน ลินเดย์

อย่างไรกระบวนการสั่งสมทุนและขยายทุนเพื่อเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพ อาจเป็นการกระตุ้นเพื่อหมายถึงความพยายามท้าทายอำนาจช่างภาพชายที่ถือครองพื้นที่การถ่ายภาพมาในอดีตกาลนั้นเป็นได้ ในทั้งนี้หากพิจารณาตามหลักเศรษฐศาสตร์ถึงอัตราส่วนที่มีอยู่น้อยของช่างภาพหญิงเมื่อเทียบกับช่างภาพชาย ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงข้อจำกัดทางทรัพยากร หรือการอยู่บนความหายากของการยาก (Scarcity) ที่เห็นถึงความต้องการของตลาดมาก จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยของการแปลงทุนศักยภาพความเป็นเพศหญิงเพื่อเข้าสู่แวดวงอาชีพการถ่ายภาพของเพศบุรุษ และอาจเป็นข้อจำกัดบางประการ ซึ่งข้อจำกัดนี้คงเอื้อต่อการเป็นช่างภาพหญิง เคทเธอลิน ลินเดย์ อยู่บนแวดวงอาชีพการถ่ายภาพได้นานเช่นเดียวกัน จึงกลายเป็นจุดแข็งแกร่งของคนกลุ่มน้อยและเป็นการขยายทุนความเป็นเพศหญิงส่วนน้อยในแวดวงอาชีพการถ่ายภาพ ที่เพศบุรุษอาจไม่สามารถกำหนดหรือเลียนแบบเอกลักษณ์ความเป็นเพศหญิงในแวดวงอาชีพการถ่ายภาพนี้



ภาพที่ 3 ภาพแสดงการแปลงทุนเป็นทุนอื่นของ เคทเธอลิน ลินเดย์ ช่วงก่อนเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพ และหลังเข้าสู่อาชีพการถ่ายภาพ

## 5. เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน. (2553). *สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อสารศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2555). *สื่อใหม่-สื่อเก่า สัญญา อัตลักษณ์ อุดมการณ์*. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์
- บันทึกไทย. (2560). *Thailand Records ตอนที่ 115 ช่างภาพหญิงไทยคนแรกที่คว่ำรางวัล Tour be France Photography 2012*. สืบค้นจาก URL: <https://www.youtube.com/watch?v=WD4AQsXn8oQ>.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช. (2557). *ปรัชญาวิทยาศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช
- วิระดา สมสวัสดิ์. (2549). *นิติศาสตร์แนวสตรีนิยม*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เอนก นาวิกมูล. (2548). *ประวัติการถ่ายรูปรุ่นแรกของไทย พิมพ์ครั้งที่ 1*. กรุงเทพมหานคร: สารคดี
- AMARIN TVHD. (2558). *รายการแกะกล่อง ตอน ราชนิ ช่างภาพ*. สืบค้นจาก URL: <https://www.youtube.com/watch?v=fqkywdrBQNU>
- ILoveToGoDotCOM. (2557). *ถ่ายรูป 89 Pro Swap. พี่เคทถ่ายบอล เจนถ่ายแฟชั่น*. สืบค้นจาก URL: <https://www.youtube.com/watch?v=rC76K6jVShQ&t=6115s>
- \_\_\_\_\_. (2557). *ถ่ายรูป 88 สัมภาษณ์พี่เคท เคทเธอลิน ลินเดีย Katherline Lyndia*. สืบค้นจาก URL: <https://www.youtube.com/watch?v=r1hnYs4uq0A>.
- MGR Online. (2555). *ช่างภาพแฟชั่นหญิงไทย..หนึ่งเดียวในยุโรป เคทเธอลิน ลินเดีย*. สืบค้นจาก URL: <https://mgronline.com/live/detail/9550000139270>

## ผู้เขียน



### นายพรพล ลิ้มพานิชรักดี

นักศึกษาปริญญาโท สาขาสื่อสารมวลชน

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การศึกษา:

ปริญญาตรี นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ